Ieslea cu doi prunci

Materiale despre Naşterea Domnului nostru Iisus Hristos:

https://independent.academia.edu/emystea/Na%C5%9Fterea%20Domnului%20(%2025%20dec)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Na%C5%9Fterea+Domnului+nostru+Iisus+Hristos

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Na%C5%9Fterea+Domnului+

***

Doi ortodocşi americani au răspuns invitaţiei Ministerului Educaţiei din Rusia de a preda morala creştină în câteva închisori şi orfelinate ruseşti. Aşa au ajuns aceştia, plini de râvnă, şi în aşezământul cu peste o sută de copii abandonaţi (băieţi şi fete) unde l-au întâlnit pe Mişa, orfanul Domnului... Dar să-i lăsăm să-şi depene singuri povestea...

Era aproape de sărbătoarea Crăciunului, timp potrivit pentru orfani să audă - mulţi dintre ei pentru prima oară - tradiţionala povestire despre Naşterea Domnului. Le-am vorbit despre Maica Domnului şi despre dreptul Iosif, cum au ajuns ei în Betleem şi cum, negăsind alt loc unde să tragă, s-au dus să înnopteze într-un staul, unde în noaptea aceea s-a şi născut Pruncul Iisus, în ieslea vitelor. Copiii şi educatorii stăteau nemişcaţi, sorbindu-ne cu emoţie fiecare cuvânt.

După terminarea povestirii, am dat fiecărui copil câte trei bucăţi de carton, să facă din ele o iesle, oricât de primitivă. Fiecare copil a mai primit şi câte o bucată de hârtie galbenă, din nişte şerveţele pe care le adusesem cu noi, căci în tot oraşul nu se putea găsi nici un fel de hârtie colorată.

Urmând instrucţiunile noastre, copiii au făcut fâşii hârtia galbenă, închipuind paiele din iesle. Câteva pătrăţele de stofă din pijamaua pe care o americancă o azvârlise la gunoi, la plecarea din Rusia, au fost folosite drept scutece pentru Prunc.

Păpuşi cu chip de copil au fost decupate cu răbdare de pe foile colorate aduse de noi din Statele Unite. Orfanii erau foarte absorbiţi de asamblarea ieslei, iar noi ne plimbam printre ei, gata să-i ajutăm la nevoie.

Aşa am ajuns şi la măsuţa lui Mişa, un copil cam de 6 anişori, care tocmai îşi terminase treaba. Uitându-mă la ieslea lui, am tresărit de mirare, căci în ea nu era unul, ci doi copii!

Am chemat îndată translatorul, să-l întrebe pe Mişa de ce erau doi copii în iesle. Mişa şi-a pus mâinile la piept şi a început să ne recite istoria naşterii lui Iisus, cu multă seriozitate şi acurateţe.

Acest copil, care tocmai auzise pentru prima dată povestirea biblică de Crăciun, ne-a relatat foarte corect tot ceea ce auzise de la noi, până în momentul în care Fecioara Maria a pus Pruncul în iesle. De aici încolo, Mişa a început să adauge de la el, fabricând un sfârşit propriu al povestirii!

... Atunci, Fecioara Maria a pus pruncul în iesle. Iisus s-a uitat la mine şi m-a întrebat dacă am o casă în care să dorm. I-am spus că nu am mamă, nu am tată, şi nici casă în care să stau. Atunci Iisus mi-a spus că pot să stau cu El. Eu însă i-am răspuns că nu pot sta cu El, pentru că nu pot să-I dau nici un dar, aşa cum I-au dat cei ce au venit să-L vadă. Eu însă îmi doream foarte mult să stau cu Iisus în iesle, şi m-am gândit că I-aş putea ţine de cald şi că ăsta ar fi fost un dar plăcut pentru El. Şi L-am întrebat: Dacă ţi-aş ţine de cald, ar fi un dar bun pentru Tine? Şi Iisus mi-a răspuns: Atunci m-am culcat în iesle, lângă El, şi Iisus m-a privit şi mi-a spus că pot sta pentru totdeauna cu El.

Când Mişa şi-a terminat povestea, lacrimile îi şiroiau pe obraji. Şi-a acoperit faţa cu palmele, şi-a pus capul pe măsuţă şi a tot hohotit de plâns, zgâlţâindu-şi umerii.

Micul orfan găsise, în sfârşit, pe cineva care-I promitea că nu-l va părăsi şi că va fi blând cu el, pe cineva la care ar fi putut sta pentru totdeauna…